

LIBRIS | Elena Farago We know books

**Satehusul
Schior
și alte poezii**

PRESTIGE

București - 2024

CĂȚELUȘUL ȘCHIOP	5
DE ZIUA MAMEI	8
CLOȘCA	10
TANU	12
FLUTURII	14
NELU	16
ȘIREATA	18
MOTANUL PEDEPSIT	21
RÂNDUNICA	23
PUIȘORUL MOTĂT	25
CUCU	27
UN PORUMBEL	29
DOI FRAȚI CUMINȚI	31
LICURICIUL	34
SFÂNTUL DEGETELOR	35
VISUL LUI VIOREL	37
BONDARUL LENEȘ	44
GÂNDĂCELUL	46
PEDEAPSA MÂȚEI	48
VRĂBIILE	50
PUȘCULIȚA	53

O FETIȚĂ CUMINTE.....	54
ÎN DUMINICA FLORIILOR.....	55
ÎN ZIUA DE PAȘTE	57
STICLETELE	58
VINE TOAMNA.....	60
COCOȘELUL	62
DOI PRIETENI.....	64
MICUL VÂNĂTOR.....	66
DE SPUS LA JOCUL DE-A ASCUNSUL.....	70
SCHIȚE	72
PATRU GÂZE NĂZDRĂVANE.....	77
TRECEA UN OM PE DRUM.....	113
RÂNDUNEA UȘOARĂ-N ZBOR.....	115
VINE, VINE IARĂȘI IARNA.....	116
CÂNTĂ ASTĂZI VIAȚA	117

CĂȚELUȘUL ȘCHIOP

Eu am numai trei picioare,
Și de-abia mă mișc: țop, țop,
Râd când mă-ntâlnesc copiii,
Și mă cheamă „cuciu șchiop”.

Frații mei ceilalți se joacă
Cu copiii toți, dar eu
Nu pot alerga ca dânșii,
Că sunt șchiop și cad mereu!

Și stau singur toata ziua
Și plâng mult când mă gândesc
Că tot șchiop voi fi de-acuma
Și tot trist am să trăiesc.

Și când mă gândesc ce bine
M-aș juca și eu acum,
Și-aș lătra și eu din poartă
La copiii de pe drum!

Cât sunt de frumoși copiii
Cei cuminiți, și cât de mult
Mi-ar plăcea să stau cu dânșii,
Să mă joc și să-i ascult!

Dar copiii răi la suflet
Sunt urâți, precum e-acel
Care m-a șchiopat pe mine,
Și nu-i pot iubi defel...

M-a lovit din răutate
Cu o piatră în picior,
Și-am zăcut, și-am plâns atâta,
De credeam că am să mor...

Acum vine și-mi dă zahăr
Și ar vrea să-mi fie bun,
Și-aș putea să-l mușc odată
De picior, să mă răzbun,

Dar îl las așa, să vadă
Răul, că un biet cățel
Are inima mai bună
Decât a avut-o el.

LBRIS

We know
books

DE ZIUA MAMEI

Eu nu sunt destul de mare
Ca să pot să-nvăț măcar,
De pe carte, o urare,
Și nu sunt destul de mare
Ca să-ți dau un dar.

Dar îți dau o sărutare,
Ici, pe obrăjor,
Și pe mâna asta care
Mă-ngrijește-n fiecare
Zi, cu-atâta dor!

Zile lungi și voie bună
Îți doresc eu mult,
Și mă rog de flori să-ți spună
Să mă ierți, mămică bună,
Că nu știu mai mult!

LB RIS

We know
books

